

Zásady: 13. Svobodně věřit

Máme-li my, lidské bytosti, mít budoucnost nakloněnou míru, určitě se musíme naučit koexistovat jeden s druhým, i když máme rozdílná přesvědčení.

Zásady

Svobodně věřit

Měli by mít lidé svobodnou volbu vlastního náboženství?

Ano.

To mi připadá jako tak zřejmá odpověď, že jsem ohromen tím, že ve většině světa je de facto realita „Ne“. Dokonce i v případech, kdy na papíře existuje náboženská svoboda (např. zakotvená v ústavě), existují významné sociální, ekonomické a politické důsledky plavání proti proudu, proti proudu kultury.

Často si myslím, že baptisté jsou radikálové reformace s divokýma očima.

Reformace začala relativně neškodně — 95 tezí bylo přibito na dveře kostela ve Wittenbergu. Luther a Kalvín a další reformátoři magisteria, navzdory svým reformním impulsům, stále uvažovali v pojmech státní církve, která byla reformovanou verzí existující církve. Jinými slovy, stále by existovala oficiální církev s vládními sankcemi a podporou a normou by bylo, aby každý v dané zemi by k této církvi patřil.

Bláznivé, vidíte? Na tehdejší dobu možná pochopitelné, ale přesto, jak dramatické odpírání svobody, kterou by lidská osoba měla mít.

Naproti tomu baptisté, tito divocí radikálové, spolu s anabaptisty a některými dalšími skupinami věřili, že víra v Boha je hluboce osobní záležitostí, do které je třeba vstoupit dobrovolně a svobodně. Vybrat si má člověk, ne stát. Místo reformy církve prostě začali znovu.

Udivující (v té době) součástí tohoto přesvědčení bylo, že to také znamenalo, že ostatní si mohli svobodně vybrat jinou cestu, než kterou jste si vybrali vy.

Nemuseli jste souhlasit s druhým člověkem a mohli jste se ho snažit přesvědčit, že vaše cesta je lepší (stejně jako oni měli možnost snažit se přesvědčit vás), ale nebylo třeba vyvíjet žádný donucovací nebo společenský tlak na to, co byla svobodná volba člověka, který byl stvořen k obrazu Božímu.

To byl začátek toho, čemu říkáme „náboženská svoboda“ - svoboda volby.

Náboženská svoboda bohužel ve většině světa ubývá. V Severní Americe a západní Evropě se posouváme od pluralismu, který je kolébkou rozmanitosti vyznání, k sekularismu, který oceňuje nedostatek náboženství před přítomností náboženství. Oceňování nenáboženství před náboženstvím není svoboda, ale privilegium druhu světového názoru, který je považován za neutrální, ale není ničím jiným.

V některých částech Středního východu a Asie existují skupiny, které se snaží učinit islám státním náboženstvím své země. V červenci jsem byl na celosvětovém shromáždění baptistických vůdců a slyšel jsem příběhy o vynucených konverzích v Nigérii radikálními islamistickými skupinami.

Většina muslimů to neobhajuje, ale někteří ano, někdy se zbraněmi.

Existují země, které jsou historicky pravoslavné nebo katolické, kde se evangelikálové staví proti historické nebo státní církvi, protože se předpokládá, že oficiálně schválené náboženství je to, čeho by se měl držet každý.

Máme-li my, lidské bytosti, mít budoucnost nakloněnou míru, určitě se musíme naučit koexistovat

jeden s druhým, i když máme rozdílná přesvědčení.

Vůbec neříkám, že všechna přesvědčení vedou ke stejnému cíli, nebo vedou k Bohu nebo že všechna přesvědčení jsou stejně dobrá: upřímnost se nerovná dobru. Adolf Hitler byl upřímný a jednal podle svého přesvědčení.

Na přesvědčeních záleží. Proto si musíme vážit svobody, která nám umožňuje vzájemně se přesvědčovat o účinnosti a pravdivosti našich přesvědčení.

Ale jako druh se musíme naučit nevynucovat si víru nebo ji vnucovat.

Co musíme udělat, je kultivovat prostory pro konverzaci a zkoumání, které lidem umožní objevit Boha, který tam je.

Osobně věřím, že tento Bůh je nejúplněji zjeven v Ježíši a že čím blíže je někdo Ježíši a Ježíšově cestě, tím blíže je k naplnění Božích záměrů pro něj.

Pokud se mnou někdo nesouhlasí, pokusím se ho přesvědčit a on se bude snažit přesvědčit mě. Ale budeme tak činit jako svobodní lidé, schopní svobodně se rozhodovat, kteří uznávají důstojnost a svobodu lidí, kteří se rozhodují jinak.

SAM CHAISE

[Baptist News Global](#)

Sam Chaise

Sam Chaise byl výkonným ředitelem *Canadian Baptist Ministries* v letech 2010 až 2015.

Canadian Baptist Ministries je národní a globální misí 1000 kanadských baptistických sborů. Před tím, než se Sam stal výkonným ředitelem, měl angažmá jako kazatel, vedoucí bohoslužeb, zakladatel sboru/sborů a obchodník. Jeho zájmy sahají od toho, jak evangelium intereaguje s kulturou, až po to, jak ekonomické a sociální systémy živí hojný lidský život.

Sam se narodil v Londýně v Anglii a vyrostl v Sudbury, Ontario a Saskatoon, Saskatchewan. Po získání titulu Bachelor of Commerce na *University of Saskatchewan* a krátkém působení v ropném průmyslu získal v roce 1989 titul Master of Divinity z programu kooperativně vyučovaného *Carey Theological College* a *Regent College*.

Sam sloužil jako přidružený kazatel v Kitsilano Christian Community Church ve Vancouveru a poté jako *Pastor of Worship & Outreach* v Emmanuel Baptist Church v Saskatoonu. V letech 2002-2007 byl vedoucím pastorem v Olivet Baptist Church v New Westminsteru, BC.

Před svým jmenováním do CBM Sam sloužil jako ředitel nově vytvořeného institutu Carey na *Carey Theological College* ve Vancouveru, který byl zahájen s cílem poskytovat přístupné a relevantní školení a vzdělání sborům kanadských baptistů západní Kanady. Sam také sloužil jako předseda představenstva kanadských baptistů západní Kanady a jako člen představenstva CBM v letech 2007-2009.

Dostal jméno po Samuelovi a příběh o něm, jak ho jako chlapce nečekaně oslovil Bůh, je něco, o co se snaží - žít život, který říká: „Mluv, Pane, tvůj služebník naslouchá.“

Je také poněkud fanatický do mletí vlastních kávových zrn. Je tak trochu kávový snob, mele zrna čerstvá pro každý šálek a dává přednost tmavším, kouřovějším pečeným.

Samův nový blog najdete zde: <https://samchaise.wordpress.com/>.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)